

Na heřmanické haldě kácíme a tvarujeme terén pro sarkofág | **DIAMO2027** | Úsek pro personalistiku vede nově interim manager | Nastavili jsme jednotný systém kalkulace cen | Burza pracovních příležitostí 2025 v Příbrami | Záchranáři prozkoumali zatopenou jámu | Čištění žlabů v Čistírně důlních vod na Kaňku | Výpadev autobus Škoda 706 RTO | Kdysi na šichtu, dnes na výlet | Sanace propadu ve Městě Krásno v Karlovarském kraji | **Příspěvky z našich řad** | Hornický ples opět nadchnul | DIAMO podcasty na Spotify | Záchranářský pes Brit Hubertus Bohemia v ostravské dýmnici | Předávání medailí Jiřího Agricoly za účasti ministra průmyslu a obchodu | Bývalí horníci Uranových dolů Hamr se sešli již po šedesáté | Pozvánka na den otevřených dveří ZBZS Odolov

Zleva: ministr průmyslu a obchodu L. Vlček, ředitel DIAMO L. Kašpar, primátor města Ostravy J. Dohnal

Na heřmanické haldě kácíme a tvarujeme terén pro sarkofág

Ministr průmyslu a obchodu Lukáš Vlček navštívil 25. března 2025 haldy v Heřmanicích. Práce na sanaci odvalu pokračují podle předem stanoveného plánu. V polovině března státní podnik DIAMO zahájil první etapu tvorby sarkofágu na základě schválených povolení a dokumentací. Po zhotovení sarkofágu se bude jednat o dlouhodobé a udržitelné řešení, které ochrání zdraví obyvatel a kvalitu životního prostředí.

„Je ostuda, že se tento problém předchozích 30 let neřešil a až my jsme ti, kteří se konečně do sanace heřmanické haldy pouštíme, jak jsme slíbili. Cílem je ochránit zdraví místních a zachovat kvalitu životního prostředí. Státní podnik DIAMO zintenzivnil práce a zahájil přípravné práce pro následnou realizaci sarkofágu, který pomůže minimalizovat rizika spojená s šířením termické aktivity. Děláme tedy všichni maximum pro to, aby sanace pokračovala bez zbytečných prodlev. Po jejím dokončení se bude jednat o bezpečné a dlouhodobě udržitelné řešení,“ říká ministr průmyslu a obchodu Lukáš Vlček.

Zahájení sanačních prací ocenil na brífinku pro novináře i primátor Ostravy.

„Dnešek je pro Ostravu důležitým milníkem. Po dlouhých le-

tech nečinnosti se konečně začíná s řešením jednoho z největších ekologických problémů v našem regionu. Výstavba sarkofágu na heřmanickém odvalu je klíčovým krokem k ochraně životního prostředí a zdraví obyvatel. Děkuji vládě za to, že se konečně tento projekt mohl rozběhnout. Ostrava má za sebou století hornictví a těžkého průmyslu, a proto je naší odpovědností vrátit přírodě to, co jí bylo vzato. Sanace této ekologické zátěže je dalším důkazem, že na budoucnost našeho města záleží,“ říká primátor města Ostravy, Jan Dohnal.

Naši zaměstnanci, vybaveni pilami i všemi potřebnými povoleními, už několik týdnů kácí náletové dřeviny na svazích termicky aktivní části heřmanické haldy. Pracují na pozemcích ve vlastnictví státu.

„Už v loňském roce jsme požá-

dali o povolení ke kácení příslušné úřady. Musíme totiž brát ohled na zvlášť chráněné druhy, které se na odvalu vyskytují. Proto jsme také požádali o udělení výjimky, kterou jsme dostali. Bez ní bychom se totiž do přípravných prací pustit nemohli,“ uvedl Václav Dorazil, náměstek ředitele pro ekologii a sanaci odštěpného závodu Karviná.

Další pracovníci také upravují příjezdové plochy u některých špatně přístupných míst.

Začínáme tak s přípravami na tolik potřebnou sanaci haldy a budujeme nové zázemí staveniště pro stavbu sarkofágu. Tam budou mít naši zaměstnanci sociální zázemí a také parkoviště pro těžkou techniku.

„V těchto dnech u příjezdu k úložnému místu těžebního odpadu začínáme stavět takzvané buňkoviště, kde budeme mít plné zázemí pro náročnou stavbu, kterou chceme zahájit co nejdříve,“ doplnil ředitel odštěpného závodu Karviná, Rostislav Dudáš.

Paralelně s přípravnými pracemi probíhá veřejná zakázka na zpracovatele komplexní projektové doku-

mentace sanace hořící části odvalu. Oproti předpokladu však výběrové řízení ještě nebylo dokončeno.

„Jeden z uchazečů podal námitku k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, což dočasně pozastavilo vyhodnocení zakázky. Příprava komplexního projektu sanace hořící části heřmanické haldy se tak zdrží zřejmě o několik týdnů, přesto však můžeme první fyzické práce začít realizovat už teď na jaře,“ konstatuje ředitel DIAMO, Ludvík Kašpar.

Odborníci z DIAMA intenzivně připravují všechny potřebné podklady pro náročný sanační záměr, který doporučila v červnu loňského roku nezávislá Mezirezortní skupina, kterou vytvořil ministr průmyslu a obchodu.

Se stavbou sarkofágu mají odborníci z DIAMA už zkušenosti. V minulosti ji použili na podobném hořícím odvalu v Libušíně na Kladensku. ■

*Tomáš Indrei
odbor komunikace, ŘSP*

Přípravné práce pro stavbu sarkofágu na haldě Heřmanice

DIAMO2027

Posouváme interní komunikaci pro naše zaměstnance do mobilního prostředí

Interní komunikace uvnitř podniku je základem pro vzájemné předávání informací. Pokud není dostatečně funkční, může to velmi ztížit plnění úkolů, spolupráci mezi zaměstnanci či budování firemní soudržnosti zaměstnanců k podniku. Abychom zlepšili předávání informací o tom, co se v podniku děje, více vtáhli naše zaměstnance do života v DIAMO, a také usnadnili některé schvalovací procesy, rozhodli jsme se přejít s řadou sdělení a procesů do mobilního prostředí, které je dosažitelné všem. Do začátku léta máme v plánu propojit všechny zaměstnance DIAMO, kteří o to budou mít zájem, prostřednictvím mobilní aplikace JOBka.

Co je aplikace JOBka?

Jedná se o aplikaci, která usnadňuje komunikaci mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Do vašeho pracovního světa přinese spoustu novinek a užitečných funkcí. Chceme vám moderní formou přinášet informace o dění v podniku, například o benefitech, pracovních příležitostech, vzdělávání, BOZP a mnohém dalším. Vše najdete na jednom

místě, přímo ve svém mobilu. JOBka vám přinese důležité informace rychle, přehledně a kdykoliv je potřebujete.

Aplikaci si stáhnete v Google Play/App Store nebo prostřednictvím QR kódu který obdržíte na personálním oddělení.

Proč mít JOBku?

1. Důležité informace o dění ve firmě **máte na dosah ruky**.
2. Dostáváte aktuální sdělení **bez zpoždění**, ať už jste kdekoliv.
3. Modul **Sdělení od zaměstnavatele** je vaším průvodcem aktuálním děním ve státním podniku. Tento modul zajišťuje, že budete mít přehled o všech důležitých oznámeních, pokynech či událostech, a to pohodlně na jednom místě. Každá zpráva je přehledná, může obsahovat přílohy nebo odkazy, takže vám nic důležitého neunikne.
4. V modulu **Přehled benefitů** objevíte kompletní přehled všech výhod, které vám firma nabízí. Vše zde bude jasně vysvětleno a doplněno o praktické návody, které vám usnadní jejich využití.
5. Pokud hledáte nové příležitosti, nebo chcete doporučit známého na volnou pozici, navštivte modul **Volná pracovní místa**. Zde najdete přehled otevřených pracovních pozic včetně podrobností o jejich náplni a požadavcích.
6. Plánujeme, že bude možné v budoucnu využít modul **Ankety a dotazy**. Prostřednictvím anket, dotazníků a průzkumů se můžete podílet na dění ve firmě a sdílet své myšlenky.

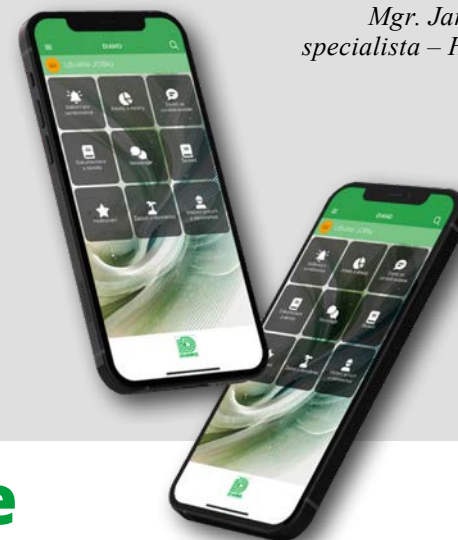
7. Chystáme také modul **Zeptejte se zaměstnavatele**, který usnadní komunikaci s DIAMO. Jednoduše pošlete svůj dotaz příslušnému oddělení a odpověď dostanete přímo do aplikace. Modul také umožňuje připojit přílohy, jako jsou dokumenty nebo fotografie.

8. Modul **Můj JOBka svět** je rozcestník užitečných informací. Tady najdete vše od počasí, jízdních řádů a sportovních zpráv až po tipy na výlety nebo kulturní akce. Tento modul propojuje pracovní a osobní život a usnadňuje vaše každodenní fungování.

A další moduly budeme posléze přidávat (BOZP, vzdělávání, přehled docházky...)

O přesném datu spuštění JOBky budeme všechny informovat v dostatečném předstihu.

Mgr. Jan Schneider
specialista – HR Projekty

Bc. Jan Záruba

Úsek pro personalistiku vede nově interim manager

Na ředitelství státního podniku DIAMO došlo v první polovině března k personální změně na pozici náměstka ředitele státního podniku pro personalistiku. Od 12. 3. 2025 zastává tuto pozici interim manager Bc. Jan Záruba.

Bc. Jan Záruba vystudoval obor německý jazyk a historie na pedagogické fakultě UJEP v Ústí nad

Labem a v dalším studiu se věnoval oboru andragogika, tj. vzdělávání dospělých.

Svoje první zkušenosti z oboru personálních služeb a business developmentu sbíral v mezinárodní agentuře, zaměřené na nábor a personální consulting, kde postupně spolupracoval s firmami v Libereckém kraji, ale i po celé České republice, jako například

Škoda Auto, TPCA v Kolíně, Vodafone, O2, ArcelorMittal v Ostravě a s desítkami dalších společností.

Posledních osm let působil jako personální manager ve dvou mezinárodních výrobně-technologických společnostech v Liberci a v České Lípě. Soustředil se zde mimo jiné na nábor, rozvoj a řízení lidí, talent program, stabilizaci a angažovanost zaměstnanců, zaměstnanecké vztahy a benefity. Věnoval se také internímu a externímu

personálnímu marketingu včetně akcí pro zaměstnance a jejich rodiny.

Jako amatérský sportovec se snaží relaxovat i pohybem. Pravidelně si vyběhne do přírody a rád se účastní některých amatérských běžeckých závodů, jezdí na kole i na běžkách a má rád cestování, sebevzdělávání a četbu.

odbor komunikace, ŘSP

Nastavili jsme jednotný systém kalkulace cen

V roce 2023 provedl odbor interního auditu audit zaměřený na plánování a tvorbu cen ve státním podniku DIAMO. Výsledkem bylo mimo jiné zjištění, že ředitelství státního podniku a jednotlivé závody nepoužívaly jednotnou metodiku pro stanovení cen interních a externích zakázek. Tato nejednotnost nevytvářela vhodné podmínky pro funkční controlling. Z tohoto důvodu vedení státního podniku DIAMO rozhodlo stanovit jednotná pravidla pro kalkulaci nákladů interních a externích zakázek a pro stanovení ceny pro externí odběratele s cílem zajištění maximálního ekonomického efektu z externích zakázek pro státní podnik.

Jednotná pravidla jsou stanovena ve směrnici s. p. DIAMO SM-sp-03-24 Způsob stanovení ceny pro interní a externí zakázky. Nová metodika definuje a popisuje celý proces tvorby plánované kalkulace cen, vyhodnocení skutečného výsledku hospodaření zakázek, proces archivace dokumentů týkajících se kalkulací nákladů a v neposlední řadě nastavení pravomocí a zodpovědností v procesu tvorby, schvalování a vyhodnocování kalkulací nákladů a stanovení ceny externích zakázek.

V souvislosti s realizací projektu manažerského účetnictví je nově použita metoda dynamické kalkulace s rozdělením nákladů na fixní, které nejsou přímo závislé na objemu výroby nebo poskytnutých služeb, a na variabilní náklady, které jsou přímo přiřaditelné k určitému vyrobenému produktu nebo poskytnuté službě, a jejichž výše se mění v závislosti na objemu výroby.

Externí zakázky jsou nově po kalkulaci úplných vlastních nákladů dále posuzovány z pohledu tzv. krycího příspěvku tak, aby byla posouzena jejich efektivnost pro DIAMO. Pro vlastní kalkulaci cen interních a externích zakázek a pro kalkulaci ceníkových cen byly nově vytvořeny v MS Excel jednotné kalkulační modely platné pro celý státní podnik, které jsou nastaveny tak, aby zároveň umožňovaly porovnat a vyhodnotit plánovanou kalkulaci se skutečnými náklady a výnosy. V oblasti cenotvorby se jedná o jednu z největších změn za dobu existence našeho podniku. Prvním výsledkem nové metodiky cenotvorby jsou ceníky prací, služeb a výrobků jednotlivých závodů na rok 2025.

Ing. Daniel Hamerník
specialista – metodik plánování a tvorby cen, ŘSP

Burza pracovních příležitostí 2025 v Příbrami

Pracovníci oddělení náboru a adaptace se v únoru zúčastnili již třetího ročníku Burzy pracovních příležitostí, která se konala na Střední průmyslové škole v Příbrami. Akce přilákala široké spektrum studentů, kteří se začínají seznamovat s možnostmi na pracovním trhu a hledají první příležitosti pro své profesní uplatnění.

Za státní podnik DIAMO se akce zúčastnili zaměstnanci oddělení náboru a adaptace, za závod Příbram Vlastimil Zelenka, vedoucí oddělení – HR partner a Ing. Jan Voříšek, vedoucí oddělení měřického, kteří studentům představili možnosti uplatnění v našem státním podniku. Naš stánek přilákal studenty především díky ukázce moderních technologií, které DIAMO využívá. Pan Ing. Jan Voříšek představil studentům spe-

ciální 3D laserový skener, který umožňuje detailní mapování podzemních prostor či budov a vytváří jejich 3D modely, se kterými je možné dále pracovat na počítači či tabletu. Byl předveden také dron, který slouží k mapování terénu a tvorbě všech možných druhů map či výpočtu kubatur. Tyto inovativní technologie vzbudily mezi studenty velký zájem, protože jim názorně ukázaly, jak se moderní technika uplatňuje v praxi při správě a monitoringu důlních i průmyslových objektů.

Největší zájem studenti projevovali o nabídku pracovních příležitostí včetně možnosti brigád, praxí a spolupráce při studiu, což svědčí o jejich proaktivním přístupu k budoucí kariéře. Potěšilo nás, že řada studentů měla povědomí o našem podniku a vnímala nás jako významného zaměstnavatele v oblasti technických profesí.

Burza pracovních příležitostí je skvělou příležitostí k setkání se studenty a budoucími zaměstnanci. Věříme, že naše účast na této akci přispěla k tomu, aby si více mladých lidí uvědomilo perspektivy technických oborů a možnosti, které jim může DIAMO nabídnout.

Těšíme se na další ročník!

tým oddělení náboru a adaptace

Informace o našem podniku jsme poskytli mnoha studentům

Záchranáři prozkoumali zatopenou jámu

Členové potápěčské skupiny HBZS Ostrava provedli koncem února pomocí podvodního dronu Chasing 2 průzkum zatopené jámy č. 3 na lokalitě Zlaté Hory v Jeseníkách, kde se provádí průzkum zlatého a polymetalického ložiska.

Záchranáři vše zaznamenali pomocí kamery umístěné na dronu. Jáma je zatopená v celé hloubce cca 350 m, je v dobrém stavu, ještě s původním vstrojením a bez překážek. Dron při průzkumu dosáhl

hloubky celkem 178 m, v hloubce 150 m prozkoumal také navazující chodbu. V čiré vodě byla skvělá viditelnost, takže se s vámi můžeme podělit o několik fotografií, video najdete pod přiloženým QR kódem.

odbor komunikace, ŘSP

Vypouštění dronu do zatopené jámy

Výpadový autobus Škoda 706 RTO

Již od vzniku báňské záchranné služby se naskytla otázka „jak co nejrychleji dopravit báňské záchranáře a jejich vybavení z mateřské stanice na postižený závod“?

Vpředu Škoda 1102 Tudor, dva výjezdové autobusy Praga RND, uprostřed automobilová stříkačka Praga RN AS-16 (1600 l/min)

V předpisech z roku 1923 pro Ústřední záchranný sbor v Lazích při volání o pomoc stálo, že zřízenec obstarávající telefonní službu u ředitelství Orlová-Lazy musí při vyhlášení poplachu ihned obstarat „koně“ pro záchranný vůz pro dopravu členů ústředního záchranného sboru.

S moderní dobou se báňská záchranná služba začala poohlížet po automobilech, které by splňovaly požadavky pro bezpečnou a pohodlnou přepravu báňských záchranářů k zásahu. Začaly se používat malé autobusy značky Robur, Škoda 1203, Barkas 1000 nebo Nysa. Tyto mikrobuses byly vhodné jen pro dopravu jedné čtyřky a dále neposkytovaly dostatek prostoru pro přípravu záchranářů k zásahu během přesunu, a proto se objevily ve vozovém parku velké autobusy.

Hlavní báňská záchranná stanice v Ostravě měla mezi prvními autobusy ve výbavě autobus od výrobce

ČKD značky Praga RND (rychlý nákladní diesel). Tyto „výpadové autobusy“ byly následně vyměněny za autobusy značky Škoda 706 RO (rekonstruovaný omnibus).

V roce 1965 již pohotovostní sbor v Radvanicích Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě převzal nový „výpadový“ vůz ŠKODA 706 RTO (rámový trambusový osobní). Autobus byl vybaven šestiválcovým naftovým motorem Škoda 706 OHV s přímým vstřikem, který měl při 1750 ot/min výkon 148 koní. Vůz byl natřen světle červeně s bílým signálním nátěrem na přední části vozu. Byl opatřen dvěma sirénami a rotačním modrým majákem.

Při „výpadu“ na místo nehody jelo ve voze 16 mužů včetně řidiče. Vnitřek autobusu byl řešen podle jiných zásad, jak tomu bylo u všech starších typů, které kdy stanice měla k dispozici. Záchranářský oddíl, tvořící „výpadovou

Čištění žlabů v Čistírně důlních vod na Kaňku

Náš podnik provozuje ve Středočeském kraji Čistírnu důlních vod (ČDV) Kutná Hora, a to v části zvané Kaňk. Jedná se o oblast, která je vlivem bývalé těžby stříbrných a měděných rud značně poddolovaná a velmi často zde dochází k propadům. Je tedy nutné kontrolovat a regulovat důlní vody, které by se v opačném případě dostaly na povrch.

Hlubinné dolování stříbra zde započalo ve 13. století s největším rozvojem ve století 14. a pokračovalo až do 19. století. Historická těžba byla značně rozsáhlá s centrem jižně od Kutné Hory a ročně se zde vytěžilo až 14,56 t stříbra. Žilná pásma byla ve středověku otevřena desítkami šachet a štol. Novodobá těžba byla obnovena po roce 1945 a ukončena v roce 1991. Hlavní těžní a vtažná jáma byla jáma Turkaňk, výdušná jáma Pánská, úvodní štola 14 Pomocníků a štola Skalecká.

Důl byl zlikvidován, podzemí zatopeno a povrch částečně rekultivován. V současné době pokračuje odstraňování nepotřebných objektů a sanace areálu. Důlní voda se čerpá z jámy Turkaňk na povrch. Vyčištěná důlní voda je zbavena nerozpuštěných látek a inkrustace

Odtokový žlab před a po vyčištění

na potrubí i žlabech je způsobena chemickou reakcí, která probíhá po nadávkování vápenného mléka. Voda je zbavena sedimentů a na první pohled „čistá“ bez hrubých nečistot, ale vlivem času a probíhající chemické reakce dojde k vypadávání – inkrustaci na stěnách a na čemkoli, co je ve vodě ponořené. Začátkem letošního roku proto proběhlo čištění venkovních odtokových žlabů pro odvod vyčištěné vody z technologie čistírny.

Podrobnosti nám sdělil Ing. Miroslav Růžička, vedoucí provozního úseku čistících stanic: „Poslední čiš-

tění venkovních žlabů jsme provedli v srpnu 2022 a od té doby postupně docházelo k inkrustaci z vypuštěné vody na stěny žlabů. Na zanášení žlabů má vliv také okolní vegetace.“

Vysoce kontaminované a kyselé důlní vody jsou čerpány na čistírnu důlních vod, po vyčištění jsou následně vypouštěny do toku Šífovk. Průsakové vody ze Skalecké štoly jsou vyvedeny rovněž do toku Šífovk, ze štoly 14 Pomocníků potom do toku Beránka.

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

jednotku“, seděl v přední části autobusu na sedadlech upevněných ve směru jízdy, takže záchranáři měli při dopravě na postižený závod dostatek místa pro převlékání se za jízdy. Vedle svého sedadla měl každý v upravených skříňkách v dosahu rukou své základní vybavení. To se sestávalo ze sebezáchraného izolačního přístroje, hlavové lampy, rezervní kyslíkové láhve, lékárničky, indikační a detekční techniky včetně čtyřhodinového dýchacího přístroje. Dále

byl autobus vybaven proudnicemi, požárními hadicemi, nosítky, oživovacím přístrojem, havířským a zámečnickým náčiním, vybavením pro lékařskou první pomoc a dalšími pomůckami. Vydávání materiálu se provádělo v zadní části autobusu po dojezdu na postižený důl. V roce 1966 byla i dceřiná pohotovostní stanice HBZS Ostrava v Orlové-Lazích vybavena tímto autobusem Škoda 706 RTO. Samozřejmě všech výjezdových vozidel byla radiová stanice VVN 101, která umožňovala trvalé spojení při pohybu vozů v běžném provozu

a dávala možnost kdykoli povolat vůz na místo potřeby. Při výjezdu pohotovostních jednotek dále umožňovala operativní doplnění informací vyjíždějících jednotek během přepravy, a naopak dávala možnost veliteli výjezdu vydávat příkazy zpět na stanici.

Po delší době se opět ukázalo, že je třeba obměnit výjezdový vozový park výkonnějšími a modernějšími vozy. Autobusy Škoda 706 RTO byly nahrazeny autobusy typu Karosa ŠL – 11-1310. V roce 2000 skončila éra výjezdových autobusů, ty byly nahrazeny menšími vozy Ford Tranzit, každý pro jednu čet.

Autobus Škoda 706 RTO byl po „výslužbě“ prodán panu Jindřichu Wlachovi. Tento lodní kapitán měl jeden velký sen „postavit si svou loď“, se kterou by se plavil po moři. Svépomocí si postavil loď a najednou přemýšlel, jak ji dopraví k moři. Náhodou se doslechl o vyraženém autobusu od Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě-Radvanicích, který odkoupil a upravil ho na speciální přepravník, kterým loď převážel k moři a mohl tím realizovat svůj dlouholetý sen „plachtit se po moři“. S lodí potom plachtil po Severním moři a Jadranu.

Po jeho smrti ale autobus i s lodí zůstal 20 let odstavený a chátral, naštěstí si ho všimla parta nadšenců z Muzea dopravy ve Strašicích – ŠKODA-BUS klub Plzeň, kteří ho zrenovovali do současné podoby i s lodí.

S nadsázkou se dá říci, že tento původní „výpadový“ vůz báňské záchranné služby je jediný exemplář na světě.

Šulej Jan, referent V – vzdělávání
VVaT, o. z. HBZS Ostrava

Foto: Marcel Mourek
archiv HBZS Ostrava

Nálezový stav autobusu Škoda 706 RTO

2× předělaný bývalý výjezdový autobus HBZS Ostrava v nynější podobě

Poval jámy bývalého dolu Tuchlovice

Kdysi na šichtu, dnes na výlet

Na dohled z dálnice D6, asi dvacet kilometrů od Prahy, se tyčí kopec zvláštního tvaru – jako by ho tvořily obří schody, a navíc mu někdo uřízl špičku. Vlastně vůbec nejsme daleko od pravdy. S nadmořskou výškou 484 metrů zdejší krajíně vévodí Tuchlovická halda. Dříve na ni horníci ukládali nepotřebný materiál ze zdejšího černouhelného dolu, dnes slouží jako oblíbený cíl pro výletníky.

Na úpatí kopce přicházím k hned dvojnásobnému pomníku. Vysloužilý důlní vozík s hornickým pozdravem „Zdař Bůh!“ a nápisem „Důl Tuchlovice 1941–2002“ upomíná na zdejší hornickou historii a pamětní kámen hned vedle vozíku vzpomíná na důlní neštěstí, ke kterému tu došlo v roce 1960. „Nacházíme se na úpatí bývalého dolu Tuchlovice. Důl byl založen v roce 1941 po rozsáhlém geologickém průzkumu. Zpočátku se důl jmenoval Jaroslav, poté dostal jméno Nosek a svou éru završil se jménem Tuchlovice,“ dozvídám se od magistra Petra Němečka, který působí jako technický pracovník a geolog v odštěpném závodě Příbram. Hloubení jámy trvalo dva roky a horníci se dostali do hloubky 480 metrů. Těžbu uhlí ale tehdejší vlastník, tedy Pražská železářská společnost, v době druhé světové války nakonec nezahájil. K tomu došlo až po skončení války a také znárodnění dolu.

Neznalého člověka ani nenapadne tu bývalý důl hledat. Pohodlná asfaltová cesta se klikatí mezi ploty, za nimiž vidíme bezpočet solárních panelů. „Kousek od nás, uprostřed té solární elektrárny, se nacházela samotná jáma. Na celé ploše solární elektrárny ležel celý areál dolu. Byl to docela rozsáhlý komplex včetně úpravny, samotného dolu, ubikací... Na svou dobu šlo o moderní důl,“ ukazuje Petr Němeček.

Za šest desítek let fungování důl Tuchlovice vydal necelých 34 milionů tun černého uhlí. To rozhodně není málo, Tuchlovice byly výraznou součástí kladenského revíru. Vznikly tu desítky, možná i stovky kilometrů podzemních chodeb, které navazovaly na další doly na Kladensku. Jenže i sem dolehla nerenovatibilita další těžby a celkový odklon od uhlí. 28. února 2002 z hlubin tuchlovického dolu horníci vyvezli poslední vozík. Šlo o předposlední důl na Kladensku. Úplně těžba v revíru skončila o necelého půl roku později, když těžaři v červnu téhož roku uzavřeli důl Schoeller.

snížili. „Byl to výjimečný projekt, do kterého se zapojili projektanti i ochránáři přírody, kteří se zároveň museli řídit báňskými předpisy. Těleso odvalu bylo vytvarováno do současného tvaru komolého kužele, který je protáhlý od jihozápadu k severovýchodu, takže svým tvarem připomíná kapku,“ pokračuje Petr Němeček.

Svah projektanti navíc rozdělili do pěti etází, tedy jakýchsi zářezů, schodů. „Kdyby se halda nechala v jednom svažitém terénu, docházelo by k sesuvům,“ dozvídám se dále. „Poté byl povrch pokryt těsnicí jílovou vrstvou, která zabrání případnému zahořívání. V hlusině totiž pořád zůstává jistá uhelná složka. Tato vrstva byla následně pokryta úrodnou půdou a osázena zelení. Jen v západní části byla halda pokryta vrstvou samotné haldoviny a ponechána samovolnému procesu zazelenění.“ To bylo přínosem i pro vědce, kteří mohli sledovat, jak si příroda s haldou poradí.

Místo na výlet, kulturu i na svatbu

Rekultivační práce odborníci zahájili v roce 2006 a hotovo měli v roce 2014. A přírodě se na haldě daří. Je zelená, rostou na ní keře a mladé stromky, zabydluje se tu zvěř jako třeba srnky nebo zajáci a v místních tůňkách se daří obojživelníkům.

Podle Petra Němečka místní obyvatelé haldy oceňují. „Halda je využívána docela významně, stala se turistickým lákadlem. Je z ní krásný rozhled do širokého okolí. Nahore je vybudované ohniště, takže se tam mohou konat i menší kulturní akce pořádané místní blízkou obcí Tuchlovice. V létě se tu koná běžec-ký závod Halda a na podzim se tu zapaluje Masarykova vatra. A letos se navrchu dokonce konala svatba.“ Ti, kteří touží po vzdělání, ocení i pět zastavení naučné stezky, kterou tu státní podnik DIAMO nechal nainstalovat.

Mezi místní ostatně patří i sám Petr Němeček, kterého k Tuchlovické haldě váže silné pouto. „Jako malý kluk jsem tu sbíral zkameněliny a minerály, takže právě tady začala moje kariéra geologa,“ směje se. Nalezené kameny schovává dodnes, doma na zahradě si z nich vytvořil skalku. Je o to cennější, že dnes už se minerály z hlubin dolu na zrehabilitované haldě najdou jen stěží.

Láká mě vystoupat nahoru, jenže pohled na zledovatělé cesty mi toto přání překazí. Určitě tu ale nejsem naposledy. Až se oteplí a příroda zazelená, vrátím se sem. A jsem zvědavý, co tu uvidím. Slibuji, že se o zjištění podělím...

Daniel Mrázek
externí redaktor

Na vrchol Tuchlovického odvalu lze vystoupat po cestě

Sanace propadu ve Městě Krásno v Karlovarském kraji

Báňští záchranáři ze ZBZS Libušín v posledních dnech dokončují sanaci propadu v areálu čistírny odpadních vod (ČOV) ve Městě Krásno v Karlovarském kraji. Území v oblasti Slavkovského lesa je silně ovlivněno historickou těžbou cínovo-wolframových rud, místo propadu se nachází na poddolovaném území „Krásno 1“.

Probíhající práce na zabezpečení propadu

Propad ohlásil starosta Města Krásna, pan Josef Havel. Z dostupných materiálů se nepodařilo v místě doložit konkrétní historické důlní dílo, ale projev minulé důlní činnosti nebylo možné vyloučit. Proto záchranáři po konzultaci se zástupcem Ministerstva životního prostředí navrhli ověřit situaci sítí průzkumných vrtů a s jejich využitím poté zabezpečit místo propadu a jeho bezprostřední okolí injektáží cementojílovou směsí. Práce byly obtížné především z důvodu výskytu inženýrských sítí, zejména přírodního a odtokového potrubí čistírny, ale i bezprostřední blízkosti budovy. Při injektáži totiž hrozilo narušení nejen statiky budovy, ale i přileh-

lého kanalizačního potrubí, které svádí splašky z celého města.

Veškerý průběh sanace bylo tedy nutné bedlivě sledovat. Práce ale byly zdárně dokončeny bez jakýchkoliv škod na kanalizačním potrubí i samotné budově ČOV. Město Krásno provede v okolí čistírny na zabezpečené ploše ještě rekonstrukci povrchů. Na závěr je třeba vyzdvihnout výbornou spolupráci s místní samosprávou, především místostarostou Města Krásno, panem Petrem Zahrádkou. Ten se velkou měrou podílel, např. zapůjčením techniky, na zdárném průběhu akce. ■

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Čistírna odpadních vod ve Městě Krásno

Tip na výlet:

Ve Městě Krásno je možné navštívit Hornické muzeum Krásno na místě historického cínového dolu Vilém, který byl činný až do 80. let 20. století. Můžete si zde prohlédnout ukázkovou štolu, expozici důlní dopravy, výstavu báňského záchranářství a jednu z nejstarších důlních trafostanic u nás. Techniku sem dodal mimo jiné bývalý závod GEAM Dolní Rožínka podniku DIAMO. V areálu jsou instalovány ukázky kolejové dopravy rozchodu 900 mm užívané na povrchových dolech sokolovské pánve a rozchodu 600 mm užívané v podzemí slavkovského revíru. Od května do října se také můžete projet důlním vláčkem.

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Čmeláci pod lupou

Martin Dvořák je vedoucím Závodní báňské záchranné stanice v Odolově u Trutnova, kde naši báňští záchranníci zahlazují následky hornické činnosti v Podkrkonoší a také poskytují přednemocniční péči lidem v širokém okolí. Toto povolání je hodně náročné jak fyzicky, tak psychicky, proto si našel zajímavého koníčka. Ve volném čase chová čmeláky, což baví i jeho ženu a dcery.

Proč sis vybral zrovna chov čmeláků?

Čmeláci jsou v přírodě velmi významnými opylovači a jsou přísně chráněni. Většinou hnízdí v zemi (myší díry atd.), v dutinách stromů, ale klidně i v ptačích budkách, kompostech, kupkách sena, prostě všude, kde najdou bezpečnou příležitost založit hnízdo. Problémem u přírodních hnízd jsou škůdci, kterých mají čmeláci několik. Nejvýznamnějšími jsou zavíječ, muška melittobie, pačmeláci a samozřejmě i člověk, který neváhá zničit hnízda čmeláků v domnění, že by mu mohli ublížit. Právě proto jsme se s rodinou rozhodli jim pomáhat a snažit se o navýšení jejich počtů v přírodě. Snažíme se šířit povědomí o tom, že jsou velmi užiteční, nejsou nebezpeční, a hlavně jsou to taková ti bzúcí včelí medvídci, které moje generace zná z večerníčku.

Jaký je tedy postup při zakládání nové generace čmeláků?

Abychom jim pomohli, nabídneme jim na jaře tzv. čmelín (čmelí úlek), což je dřevěná uzavřená krabice min. vnitřních rozměrů 30 × 30 cm se stříškou, která musí být dobře izolovaná. Do čmelí-

nu vede vstupní otvor chráněný tzv. klapkou proti škůdcům s česlem a uvnitř je do vstupního otvoru zasazené potrubí o průměru 2,5 cm dlouhé cca 10 cm, které imituje podzemní chodbičku. Vnitřek čmelínu je vystlaný natrhanou nebo nastříhanou bavlnou, případně menším množstvím mechu či kokosového substrátu na dně, kvůli vlhkosti. Když máme takto připravené čmelíny, nastávají pokusy o usazení čmeláčích královen, což nás baví s rodinou nejvíce. Právě v období března až května vyhledáváme s dětmi v okolí našeho bydliště královny, které hledají vhodné místo pro založení nového čmelstva. Máme možnost pozorovat tyto velké čmeláčí královny, které hlasitě bzúčí a létají blízko země, protože se probudily po zimě a snaží se najít vhodné místo pro založení hnízda. Královnu šetrně odchytíme pomocí sítky a pomocí velké uříznuté injekční stříkačky, do které ji přesunu ze sítky a opatrně ji zavedu do čmeláčího útku. Zavřu otvor a nechám ji cca 5 minut prozkoumat úlek. Následně otvor otevřu a čekám až vyletí. Podle toho, jakým způsobem opustí čmelín, poznám, zda se královna vrátí nebo nikoli, a já můžu čmelí úlek nabídnout jiné. Když všechno dobře dopadne a královně se úlek líbí, založí v něm svoji čmelí kolonii, která rychle narůstá a na svém vrcholu může čítat až 400 čmeláků. Na

podzim ze čmelína vylétnou nové královny – matky, které se oplodní s trubci, zazimují se v zemi, listí, kompostě či jiném bezpečném místě a na jaře zase dají vzniknout novým koloniím, tj. celý cyklus se opakuje.

Kdo bydlí ve čmelíně?

Bydlí tam zakládající matka, která si vychová dělničky a ty se potom o ni starají. Začátek je nejrizikovějším obdobím, protože musí svoji novou budoucí generaci sama živit do doby, než se vylíhnou první dělničky. Jakmile začnou být samostatné a starají se o potravu, matka zůstává ve čmelíně a nikam nelétá. Jak jsem už řekl, čmeláci jsou hodně náchylní na různé škůdce, nejčastějším je zavíječ (vypadá jako větší mol, který má na křídlech černou tečku). Ten, když se dostane do hnízda, je schopen ho celé zničit. Nejdůležitější ochranou proti škůdcům je již zmíněná vstupní klapka, kterou se čmelák naučí otvírat a ostatní škůdci to samozřejmě v ideálním případě nezvládnou.

Proč jsou čmeláci užiteční?

Čmelák sice neprodukuje med pro potřeby lidí, ale v množství opylovaných květů je srovnatelný se včelami. Je totiž schopen opylovat rostliny i ve větším chladu, pod 10 °C, a za mírného deště, kdy včely už nelétají. Má také delší sosáček. Je to takový šikovný včelí medvídek (nesmíme zapomenout, že čmelák je zákonem chráněný druh hmyzu a my mu nesmíme ublížit).

Co obnáší starost o čmeláky?

Péče o čmeláky není složitá. Kromě pořízení čmelína je možné koupit i tzv. čmelopočítač. To je zařízení, které v průběhu počítá pohyb čmeláků, měří teplotu a vlhkost. My tedy víme, že se narodily dělničky a v začátcích sledujeme, zda se nám matka pravidelně

Martin Dvořák pomáhá v práci i v soukromí

vrací, či nastal nějaký problém. Pokud usadíme matku řekněme brzy z jara, hrozí zde ještě zánik hnízda díky nízkým teplotám, což pak znamená úlky balit do starých dek a u některých už máme topné dečky, které udrží vnitřní teplotu kolem 3 °C. Při kontrolách čmelínů se používá červené světlo, které čmeláci nevidí. Někdy péče o čmeláky i dost bolí – nejvíce od rokytových čmeláků. Čmeláci totiž mají většinou hlídačku, která sedí na česně a prožene všechno, co považuje za nebezpečné – u nás jsou to často děti i pes. Čmeláci také poznají, jaké bude počasí, v přechodné době se proto jenom napasou a zase zalezou, aby počkali na stálejší teplotu. Každý druh se budí jinak, největšími a prvními čmeláky jsou čmeláci zemní, později vylézají čmeláci luční, zahradní rokytovi nebo rolní a ve vyšších polohách čmelák skalní.

Dříve byli čmeláci decimováni např. vypalováním trávy, proto-

že přezimují v listí, ve staré trávě nebo v seně. Teď se snažíme čmelákům pomáhat a starat se o ně. Je nutné hlídat, aby se čmelín nepřehřál, nespadl ve větru nebo ho nepřevrhlo nějaké zvíře. Umístění se každý rok mění, protože matky si pamatují, kde se narodily. Pokud se jedna matka rozhodne na místě zůstat a přiletí jiná, zabijí se. To my ale nechceme, protože pak nedojde k rozmnožení dalších generací.

Důležité je také to, aby měli čmeláci co jíst, tj. musíme jim nabídnout dostatek potravy od jara do podzimu, což znamená pěstovat na zahrádkách pestrou skladbu květin – cibulovin, trvalek a dalších.

Co tě na chovu čmeláků nejvíce baví?

S rodinou máme moc rádi přírodu a snažíme se jí pomáhat. Čmeláčci jsou krásní, chytří a baví nás u nich v klidu sedět a pozorovat je...

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Hornický ples opět nadchnul

Slavnostní hornický nástup

Již se stalo krásnou tradicí, že Hornicko-historický spolek pod Ralskem každý rok pořádá hornický ples ve Stráži pod Ralskem, který patří k velmi oblíbeným a navštěvovaným akcím obce hornické v České republice. Nejinak tomu bylo i letos, kdy do Stráže pod Ralskem dorazilo na 200 hostů, a to nejen z Česka, ale rovněž ze Slovenska a Německa. Celý ples byl tradičně laděn v duchu hornických tradic, kdy již při příchodu dostali hosté tradiční hornické pití – hornickou vlahku a návštěvníky srdečně vítali krojovaní horníci.

Ples započal velkým hornickým průvodem přítomných hornických spolků, který doprovázeli i malí permoničci, tradiční ochránci podzemí, a přítomné hosty přivítal předseda pořádajícího spolku. Bohatá tombola čítající na 400 krásných cen, opulentní hornický raut a plný parket tančících hostů opětovně prokázal, že o tento ples je vskutku zájem.

Pomyslnou třešničkou na „dortu“ byl tradiční fotokoutek, jenž

je vždy vděčným fotoprezentem z této akce. Bál doplnila soutěž v rychlosti pití piva, kdy zdatní jedinci bojovali s pullitry vzácného moku zvaného po hornicku „pivní mast“ o působivé plastové modely značky Tatra a Caterpillar. Samozřejmě nesměla chybět tradiční píseň „Kamarádi, dolů sfářejme“ v podání členů hornických spolků, která vždy zaujme publikum a je každoroční součástí plesu.

O noční kulturní vystoupení se letos postarali mladí umělci z uskupení Unique Rhythm, kteří hráli na bicí nástroje a popelnice, což publikum velmi zaujalo a potěšilo. Tančilo se do ranních hodin a některým jedincům se z tanečního parketu vůbec nechtělo. Letošní ročník je za námi a již se těšíme na příští!

Velmi děkujeme báječným hostům, sponzorům a státnímu podniku DIAMO za podporu této akce. Zvláštní poděkování náleží Akademii Vězeňské služby ČR za vstřícnost a možnost ubytování zahraničních hostů.

Zdař Bůh!

Za Hornicko-historický spolek pod Ralskem Václav Dorazil

DIAMO podcasty na Spotify

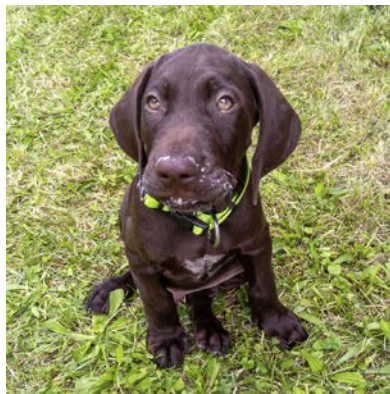
Co se děje pod povrchem? Jak vypadá práce v DIAMU? A co skrývá heřmanická halda? To vše (a mnohem víc) zjistíte v našich podcastech. Rozhovory se zaměstnanci, reportáže i zajímavosti ze světa těžby a sanace – bez těžké dřiny, stačí jen poslouchat. **Najdete nás na Spotify – DIAMO: Vracíme přírodě její tvář!**

Podcasty si poslechnete po načtení QR kódu

Záchranářský pes Brit Hubertus Bohemia v ostravské dýmnici

Záchranářský pes Brit jako štěně

Cvičení ve cvičebním polygonu (dýmnici) Hlavní báňské záchranné stanice (HBZS) v Ostravě Radvanicích využili profesionální hasiči z Ústí nad Orlicí Hasičského záchranného sboru (HZS) Pardubického kraje, kam je pozvalo vedení závodu HBZS Ostrava.

Profesionální hasiči z Pardubického kraje navštívili v polovině března cvičební polygon Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě. Účelem bylo zlepšení spolupráce mezi složkami HZS a báňskou záchrannou stanicí. Tato společná cvičení jsou důležitá pro koordinaci a efektivitu při případném zásahu v rámci spolupráce IZS (integrováný záchranný systém). Hasiči měli možnost si prakticky vyzkoušet dýchací přístroje BG4 a PSS 7000, které jim byly zapůjčeny naší stanicí v prostorách dýmnice, kde byla v jednom ze čtyř cvičebních polygonů simulována snížená viditelnost.

Současně s kolegy přijeli i jejich dva čtyřnozí kamarádi se svým

kynologem a velitelem v jedné osobě, Davidem Hynkem. Prvním záchranářským psem byl Darren (ten se nezúčastnil cvičení v dýmnici). Tento pes byl ostře nasazen 4. srpna 2020 po výbuchu, ke kterému došlo v libanonském Bejrútu. Explodovalo tam 2 750 tun dusičnanu amonného, který byl vládou již 6 let uložen v bejrútském přístavu bez dostatečných bezpečnostních opatření. Při explozi zahynulo 207 osob a více jak 6 000 osob bylo zraněno. Zdroje uváděly cca 110 neznámých, po kterých několik dní pátrali kynologové se svými psy, mezi kterými byl i Darren.

Druhým záchranářským psem, který přijel z Pardubic spolu s profesionálními hasiči byl Brit Hubertus Bohemia. Ten si již „osobně“ vyzkoušel prostory dýmnice, kde se svým páničkem úspěšně absolvoval nástrahy snížených prostorů, přemostění, průlezů a žebříků, na kterých mu musel někdy pomáhat psovod David.

Brit v prostorách dýmnice

Společné foto z cvičení záchranářů

Můžeme s nadsázkou říct, že Brit je první záchranářský pes, který se svým kynologem (psovodem) úspěšně zvládl výcvik v těžkých cvičebních podmínkách naší dýmnice.

Dle slov velitele a samotných hasičů se cvičení vydařilo a můžeme se těšit na další společné cvičení, které by mělo probíhat v Pardubickém kraji u našich kolegů z HZS.

Brit Hubertus Bohemia se k výcviku nevyjádřil, ale dle jeho spokojených výrazů se mu cvičení v našem polygonu určitě líbilo a těší se na další opakování. A možná příště vezme s sebou i parťáka Darrena.

Šulej Jan, referent V – vzdělávání VVaT, o. z. HBZS Ostrava
Foto: autor, HZS Pardubického kraje, Mehr News Agency

Bývalí horníci Uranových dolů Hamr se sešli již po šedesáté

Ve středu 12. března tohoto roku uspořádal Hornicko-historický spolek pod Ralskem již po šedesáté sraz kamarádů, bývalých horníků Uranových dolů Hamr, v restauraci Český lev (těž U Českého Lva) v Mimoně.

Vše začalo na podzim roku 1993, kdy se sešlo pár hornických kamarádů z Mimoně k malému posezení, ze kterého se postupem času stala tradiční a nádherná akce, na které se scházejí nejen „Mimoňští“, ale všichni, kdož fáráli v hamerské oblasti.

Tentokrát se sešlo na 83 kamarádů. Po krátkém zahájení organizátor, Josef Kolařík, přítomným v krátkosti oživil, jak a kde tato setkání probíhala s tím, že nakonec se akce již od září roku 2008 koná v restauraci Český lev v Mimoně. Následovala minuta ticha věnovaná kamarádům, co navždy odešli do hornického nebe, a poté již proběhlo nezbytné fotografování. Dále bylo připraveno občerstvení a pak už se jen vzpomínalo na časy minulé.

Všem se setkání moc líbilo a těšíme se na další, které se uskuteční v září a bude spojeno s také

jíž tradiční pietní akcí „Setkání na ohlubi“ u jámy č. 3 bývalého Dolu Hamr I. Velké poděkování náleží majitelům této restaurace, manželům Pekařovým, a stejné poděkování patří i obsluhujícímu personálu, jenž vše zvládá na jedničku.

Zdař Bůh!

Za Hornicko-historický spolek pod Ralskem Josef Kolařík

Společné foto

Předávání medailí Jiřího Agricoly za účasti ministra průmyslu a obchodu

V loňském roce naše Bratrstvo sv. Barbory navrhlo na nejvyšší hornické vyznamenání, udělované ministrem průmyslu a obchodu společně s předsedou Českého báňského úřadu (ČBÚ), paní prof. Hanu Staňkovou, děkanku HGF VŠB Ostrava.

Komise našemu návrhu vyhověla a 24. února proběhlo na Českém báňském úřadu slavnostní předávání tohoto vyznamenání za rok 2024. Za naše hornické bratrstvo se zúčastnil tohoto aktu předseda Karel Neuberger. Kromě našeho nominovaného získali toto prestižní ocenění další naši dva horníctví kamarádi. Za Hornický spolek

Praha Míra Hakl a za Hornický spolek Stonava Láďa Kajzar. Všem vyznamenaným tímto gratulujeme. Všechny přítomné přivítal nový tiskový mluvčí ČBÚ včetně pana ministra a pana předsedy ČBÚ. Na úvod zahrála hornická hymna „Hornický stav budiž velebený...“. Poté již následoval sled 14 vyznamenaných hornických odborníků napříč naším oborem. Po skončení slavnostního aktu následovalo malé pohoštění a volná zábava. Tak za rok snad na shledanou.

Zdař Bůh!

Karel Neuberger, MBA
člen Bratrstva sv. Barbory

Ze slavnostního udělování medailí Jiřího Agricoly

40 let báňské záchranné stanice v Odolově
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
ZBZS ODOLOV

Datum: sobota 24. května 10–16 hodin

Místo: Závodní báňská záchranná služba Odolov, 542 34 Malé Svatoňovice

ZDE NÁS NAJDETE:

